

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Nr. 230

15 iulie — 21 iulie 2007

Duminica Sfinților Părinți de la Sinodul IV Ecumenic

VINERI: SF. PROOROC ILIE TESVITEANUL

Grafică realizată de Miruna-Ioana Nicolaev

“Proorocule și înainte văzătorule al lucrurilor celor mari ale Dumnezeului nostru, Ilie cel cu nume mare, care cu cuvântul tău ai oprit norii cei curgători de apă, roagă pentru noi pe singurul Iubitor de oameni.”

Condacul Sf. Prooroc Ilie

Evangelhia duminicii

Vindecarea a doi orbi și a unui mut (Matei IX, 27-35)

27. Plecând Iisus de acolo, doi orbi se țineau după El strigând și zicând: Miluiește-ne pe noi, Fiule al lui David.
28. După ce a intrat în casă, au venit la El orbii și Iisus i-a întrebat: Credeți că pot să fac Eu aceasta? Zis-au Lui: Da Doamne!
29. Atunci s-a atins de ochii lor, zicând: După credința voastră, fie vouă!
30. Și s-au deschis ochii lor. Iar Iisus le-a poruncit cu asprime, zicând: Vedeți, nimeni să nu știe.
31. Iar ei, ieșind L-au vestit în tot ținutul acela.
32. Și plecând ei, iată au adus la El un om mut, având demon.
33. Și fiind scos demonul, mutul a grăit. Iar mulțimile se minunau zicând: Niciodată nu s-a arătat așa în Israel.
34. Dar fariseii ziceau: Cu domnul demonilor scoate pe demoni.
35. Și Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogle lor, propovăduind Evangelhia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor.

Din cuprins:

◆ Patima - războiul nevăzut din ființa noastră (IV)	2
◆ Din tâlcuirea Evangheliei	3
◆ Dicționar de termeni religioși	4

Mitropolia Moldovei și Bucovinei a obținut licența audiovizuală via satelit pentru înființarea postului de televiziune TRINITAS TV

Mitropolia Moldovei și Bucovinei a obținut, joi, 12 iulie, licența audiovizuală via satelit în vederea înființării postului de televiziune TRINITAS TV. Aceasta este prima licență audiovizuală via satelit obținută pentru un post de televiziune al Bisericii Ortodoxe Române. TRINITAS TV va emite prin satelit, urmând să fie recepționat atât în țară, cât și în întreaga Europa. Astfel, alături de Editură, Tipografie și Radio, Institutului Cultural Misionar Trinitas i se adaugă și studioul de televiziune, care dorește să își înceapă emisiya în toamna acestui an.

Sursa: www.trinitas.ro

Patima - războiul nevăzut din ființa noastră (IV)

Alcoolul din perspectivă biblică

Mențiunile despre folosirea băuturilor alcoolice de către oameni sunt foarte vechi și despre acest lucru putem găsi mărturii chiar și în Sfânta Scriptură. Vinul pare să fie unul din cele mai vechi tipuri de băuturi alcoolice și îl găsim menționat în Biblie de peste 200 de ori. Este bine știut faptul că primul miracol pe care l-a făcut Mântuitorul Hristos a fost transformarea apei în vin la o nuntă (In. 2, 1-8). Deci vinul și folosirea lui în diverse contexte sociale este un lucru bun în sine, altfel Domnul Iisus nu l-ar fi dat musafirilor de la nuntă. Totuși, în această relatare nu se menționează cât este bine să bei. La această problemă Sfânta Scriptură oferă o serie de indicii, iar în cele ce urmează vom analiza puțin câteva versete care se referă la consumul de vin și la patima beției.

La 1 Tim. 5, 23 se spune astfel: „*De acum nu bea numai apă, ci folosește puțin vin, pentru stomacul tău și pentru deseale tale slăbiciuni*”. Aici este pusă în evidență folosirea medicală a vinului și recomandarea cantitativă se face prin cuvintele „*puțin vin*”, pentru menținerea sănătății. La stadiul de dezvoltare a medicinei de acum 2000 de ani, băutul vinului pentru diverse afecțiuni era o practică destul de răspândită. Cuvintele din Psalmul 103, 16: „*vinul veselește inima omului*” se arată că vinul poate avea și efecte fiziologice pozitive.

Însă vinul poate avea efecte nefaste și să ducă la pierderea sufletului și a împărăției lui Dumnezeu, după cum spune Sf. Ap. Pavel la 1 Cor. 6, 10: „*Nici furii, nici lacomii, nici bețivii, nici batjocoritorii, nici răpitorii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu*”. Aceeași idee exprimă și Epistola către Galateni la 5, 19-21: „*Iar faptele trupului sunt cunoscute, și ele sunt: adulter, desfrânare, necurăție, destrăbălare, închinare la idoli, fermecătorie, vrajbe, certuri, zavistii, mâinii, gâlcevi, dezbinări, eresuri, pizmuri, ucideri, beții, chefuri și cele asemenea acestora, pe care vi le spun dinainte, precum dinainte v-am și spus, că cei ce fac unele ca acestea nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu*”. Sf. Pavel arată ce preț mare plătește un om pentru savurarea în exces a vinului sau a băuturilor alcoolice în general.

Chiar dacă nicăieri nu se precizează clar o anumită cantitate de băutură, în multe locuri se vorbește totuși despre necesitatea evitării băutului excesiv. De exemplu, în Pilde 20, 1: „*Un ocărător este vinul, un zurbagiu băutura îmbătătoare și oricine se lasă ademenit nu este înțelept*”. Epistola către Efeseni 5, 18 precizează în același duh: „*Și nu vă îmbătați de vin, în care este pierzare, ci vă umpleți de Duhul*”.

Putem găsi enumerate în Biblie și efectele negative pe care beția le are asupra omului în plan social și material. Astfel, beția poate duce la sărăcie: „*cel căruia îi place vinul și miresmele nu se îmbogățește*” (Pilde 21, 17), iar „*bețivul și desfrânatul sărăcesc*” (Pilde 23, 21). Beția stârnește cearta între oameni: „*Pentru cine sunt suspinele, (...) pentru cine gâlcelele, pentru cine plânsetele, pentru cine rănila fără pricină, pentru cine ochii întristați? Pentru cei ce zăbovesc pe lângă vin, pentru cei ce vin să guste băuturi cu mirodenii. Nu te uita la vin cum este el de roșu, cum scânteiază în cupă și cum alunecă pe gât, căci la urmă el ca un șarpe mușcă și ca o viperă împrășcă venin*” (Pilde 23, 29-32). Poate întuneca dreapta judecată a celor care trebuie să facă dreptate în societate: „*(...) nu se cuvine regilor să bea vin și conducătorii băuturi îmbătătoare, ca nu cumva bând să uite legea și să judece strâmb pe toți sârmanii*” (Pilde 31, 4-5). Plăcerea pentru vin îi poate face pe oameni să nu mai ia în seamă lucrările lui Dumnezeu în viața lor: „*Cei care doresc, la ospețele lor, chitară, harpă, tobă, flaut și vin ei nu iau în seamă faptele Domnului și nu văd lucrurile mâinilor Sale*” (Isaia 5, 12).

În Vechiul Testament, beția era aspru pedepsită, iar iubitorul de vin deplâns și atenționat pentru fărâdelegea sa. La Deuteronom 21, 19-21, se recomandă părinților ca pe fiul lor „*lacom și bețiv*”, „*rău și neascultător*” „*să-l ducă la bătrânii cetății lor*”, iar apoi „*toți oamenii cetății lui să-lucidă cu pietre și să-l omoare*” pentru ca răul să fie stârplit complet din mijlocul comunității. Desigur, această viziune drastică specifică epocii vechilor evrei nu mai este astăzi aplicabilă, întrucât, prin Iisus Hristos, creștinii au primit puterea de a birui păcatul de la rădăcina lui. Nu mai e nevoie să fie omorât păcătosul, ci doar păcatul din om. Profeții, în muștrările și atenționările lor, n-au ocolit nici acest viciu, astfel încât Isaia spune la 5, 11: „*Vai de cei ce dis-de-diminează aleargă după băuturi îmbătătoare; vai de cei ce până târziu seara se înfierbântă cu vin!*”, iar profetul Ioil la 1, 5: „*Deșteptați-vă, bețivilor, și plângeți! Și voi, băutorilor de vin, tânguiți-vă pentru vinul cel nou (...)*”.

Toate acestea, și multe alte mărturii, se constituie ca un șir de atenționări ce trebuie avute în vedere atunci când se consumă vin și, desigur, orice alt fel de băutură alcoolică, luând seama la faptul că, în cantități moderate, vinul poate avea efecte benefice pentru trup, iar în exces, poate deveni o reală primejdie pentru viața spirituală și socială a omului.

A consemnat Alexandru Burac

Bibliografie:

- Floyd Frantz, „Manual despre alcoolism”
- Program de Informare despre Alcoolism pentru Parohiile Bisericii Ortodoxe, „Sf. Dimitrie Basarabov”.

Încredințați fiind de faptul că există și în parohia noastră opinii și relatări interesante pentru această delicată temă sau alte teme tangente prezentei rubrici, Patima - războiul nevăzut din ființa noastră, vă adresăm invitația și apelul nostru pentru a ne oferi în scris, pe adresele de e-mail sau pe forum-ul parohiei, mărturii și experiențe personale care pot fi de folos semenilor.

Din tâlcuirea Evangheliei Despre boală

Dumnezeu pedepsește și apoi vindecă; El înalță și coboară— cine poate oare rezista voinței Domnului ? Dacă Dumnezeu voiește ca noi să suferim, El are un scop mântuitor în minte pe care noi, cei pământenii, suntem incapabili să-l prevedem.

Răbdarea, înfrânarea și acceptarea smerită a încercărilor vor aduce întotdeauna - da, întotdeauna— un anumit bine mai târziu.

Poartă-ți crucea, și află că tot ceea ce suferim este cunoscut lui Dumnezeu, și ca un adevărat Părinte, El încearcă în toate felurile să ni-L aducă pe Iisus Hristos în inimile noastre. El vrea ca noi să suferim deoarece El știe ceea ce a pregătit în ceruri pentru copiii săi suferinzi. Dar dacă El nu le-ar trimite necazuri, le-ar face o nedreptate, deoarece s-ar lipsi de binecuvântările de negrăit ale cerului. Cu cât suferim mai mult, cu atât mai fumoasă este cununa slavei pregătită nouă ! În acest fel, noi ieșim din încercări câștigați și devenim mai înțelepți și mai experimentați.

Deși o mare parte din boala ta este din cauza neascultării, dragostea Domnului este evidentă în cazul tău. Dumnezeu te iubește foarte mult, de aceea te pedepsește. Domnul lucrează scumpa ta mântuire prin încercările prin care treci. El vrea să-ți ușureze sarcina și să umple vasul sufletului tău cu darul mării nădejdi de a dobândi cerul și de a trăi veșnic lângă Hristos, pe Care L-ai iubit atât de viu în această viață !

Deci, ce-ți rămâne ție de făcut ? Păstrează o îndelungă răbdare, să ai curaj în încercarea prin care treci și să aduci mulțumiri neîncetate excepționale călăuze a sufletelor noastre, însoțită și de smerenie plină de har. Urcă pe cărarea spre Golgota cu crucea ce ți-a fost dată de mâna cea aducătoare de binecuvântări a Celui Ce te iubește și te pedepsește așa încât să te poți face părtaș de sfințenia Sa.

Încredințează-ți sănătatea lui Dumnezeu. Dacă boala sau medicul îți impun ceva anume, acceptă cu nădejde că prin ea Dumnezeu va realiza ceea ce dorește. Desigur,

lepădarea noastră de sine nu trebuie să ne ducă la moarte (ceea ce ar însemna sinucidere), și nici n-ar trebui să dovedim atât de multă grijă față de noi ca să ajungem la iubirea de sine, ci trebuie să mergem pe calea de mijloc - adică, în credință fiind să facem ce ni se prescrie așa încât acestea să nu fie considerate mijloace de sinucidere. Dar în ceea ce privește faptul de a ne însănătoși sau nu prin mijloacele folosite atunci când suntem în credință noi lăsăm toate acestea în grija lui Dumnezeu.

Să ai răbdare în toate suferințele tale, Bolile fac un mare bine sufletului atunci când le îndurăm, atâta vreme cât noi ne învinuim pentru ele, deoarece noi le pătimim în special din cauza păcatelor noastre și, mai ales, din cauza mândriei inimii.

Când ești bolnav, poartă cu răbdare pedepsirea dată de Dumnezeu din imensa și nemăsurat de iubitoare inimă a Sa. Pedepsirea care izvorăște dintr-o astfel de inimă nu va fi niciodată neroditoare, dăunătoare sau fără discernământ. Mai degrabă, ea ne pedepsește spre binele nostru, pentru iertarea păcatelor noastre, pentru protejarea noastră și pentru veșnica mântuire !

(după *Comori duvonicești din Sfântul Munte Athos.*

Culese din scrisorile și omiliile Auvei Efrem, pp. 50 - 53)

Doriți să vă clarificați o problemă de credință ?

Orice întrebare sau nelămurire pe care o aveți cu privire la diversele aspecte ale vieții noastre duhovnicești poate găsi un răspuns ziditor !

Așteptăm sugestiile și întrebările dumneavoastră fie în cutia ce se află lângă pangarul parohiei, fie pe FORUM-UL PAROHIEI

**<http://parohiatomacozma.myforum.ro/>
ACCESÂND site-ul nostru:**

<http://parohiatomacozma.uv.ro>

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax 211 273, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Secretar redacție: Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602
E-mail: redactor_sef@yahoo.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank

Gând de duminică

Porunca adresată de Mântuitorul celor doi orbi vindecați are un impact notabil: *Vedeți, nimeni să nu știe!* (Mt. 9, 30). Și nu constituie o situație singulară. La fel cere - uneori cu asprime, precum leprosului vindecat (Mc. 1, 44), alteori insistent, precum celor ce au asistat la învierea fiicei lui Iair (Mc. 5, 43), sau poruncitor, precum surdului vindecat (Mc. 7, 36) - iar atunci când fapta sa bună e pe cale de a fi făcută publică, se retrage discret (Ioan 5, 13). Pare inoportună această atitudine discretă a Mântuitorului, când tocmai "vestirea" minunilor constituia argumentul solid pentru ca mulți să creadă în El, cum s-a întâmplat la învierea lui Lazăr (Ioan 11, 45).

Paradoxal, așa cum se poate observa din chiar textele susmenționate, această poruncă a "tăcerii" nu numai că nu a fost respectată, ci, cu mare repeziciune s-a dus vestea despre Dânsul și mulțimile îl urmau de pretutindena (Mt. 4,24-25). - Atunci, de ce Hristos le cerea ca "nimeni să nu știe"? De ce insista cu o astfel de cerere, care oricum nu era respectată?

Eu cred că în această poruncă strălucește pilduitor smerenia Mântuitorului, fuga lui de slava deșartă omenească, rădăcină a multor păcate, considerată între cele 8 duhuri ale răutății. Această slavă deșartă este unul dintre punctele vulnerabile pentru conștiința omului modern. Fundamentată pe egoism, ea aduce întotdeauna discordie și însingurare în plan social, aruncând conștiința individului în haosul necunoașterii de sine și a unei existențe iluzorii în care - sub masca unei pretinse demnități și influența nefastă a unor aspirații nerealiste, accelerate de goana după profitul facil - tronează orbește iubirea de sine, stăpâna absolută a tot felul de patimi.

Dar prin porunca sa ca "nimeni să nu știe" Hristos face o subtilă trimitere către intimitatea tainică a conștiinței. Cele mai mari minuni, adevăratele minuni le trăim în fiecare moment în planul sufletesc al existenței noastre. Vindecărilor uimitoare de odinioară, Hristos le adaugă convertirile spectaculoase de azi. Să devii din bun rău, sau din rău, mai rău a devenit o chestiune ce ține de "normalitate". Trăim o intensă percepție a răului în care în mod lamentabil, binele se întrevede estompat și confuz. Ei bine, cu toate acestea, Hristos încă intervine minunat în viața noastră cotidiană - dacă din rău ai devenit mai bun, dacă, păcătos fiind, ai descoperit pocăința, dacă în mulțimea de lucruri neplăcute, ai reușit să descoperi un pic de frumos, un bob de adevăr sau un dram de dreptate, poți fi fericit, tocmai ai trăit o mare minune, o bucurie negrăită!

Pr. Mihai Mărgineanu

DICȚIONAR DE TERMENI RELIGIOȘI

◆ *sinod, sinoade și (rar) sinoduri, s.n.* Adunare a ierarhilor ce constituie forul suprem al Bisericii sau al unei unități bisericești ortodoxe naționale sau regionale (patriarhie sau mitropolie) și care se întrunește periodic pentru rezolvarea unor probleme de doctrină sau de administrație.

◆ *Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române* = cea mai înaltă autoritate în Biserica Ortodoxă Română pentru toate problemele spirituale, canonice și administrative. Este alcătuit din patriarh, ca președinte, iar ca membri, toți mitropoliții, episcopii, episcopii-vicari și arhieriei-vicari în funcțiune, din Patriarhia Română.

◆ *Sinodul Mitropolitan* = adunarea tuturor episcopilor de pe cuprinsul unei mitropolii. Se reunește de obicei pentru rezolvarea unor probleme bisericești cu caracter local.

◆ *Sfântul și Marele Sinod* = o dorită reuniune a tuturor ierarhilor creștini ortodocși pentru care de mai mulți ani se fac pregătiri, pe comisii, în vederea adoptării unor hotărâri care să reglementeze unele aspecte canonic-administrative și spirituale ale vieții religioase ortodoxe actuale. ® *Sobor; (la catolici: conciliu). Sinod*

◆ *Sinodalitate, s.f.* Conducerea Bisericii e asigurată prin intermediul sinodului. Aceasta constituie principiul de organizare al bisericilor ortodoxe, care sunt conduse de adunarea ierarhilor și nu de o singură persoană. *Sobornicitate.* În Crez afirmăm că Biserica este *sobornicească* = se conduce prin sinod.

◆ *Sinod ecumenic* = adunare de episcopi din întreaga Biserică creștină. Biserica Ortodoxă recunoaște șapte astfel de sinoade, toate înainte de marea Schismă din 1054: Sinodul I de la Niceea (325 d.Hr.), II Constantinopol (381), III Efies (431), IV Calcedon (451), V Constantinopol (553), VI Constantinopol (680) și VII Niceea (787). După Schismă, Biserica romano-catolică a mai avut 14 adunări doar ale episcopilor catolici, sub președenția papei, pe care le consideră sinoade ecumenice, ultimul fiind Conciliul Vatican II (1982). Din gr. *sinodos*, lat. *synodus*, fr. *synode*.

A consemnat Alexandru Stratulat

Bibliografie:

Ion M. Stoian, *Dicționar religios*, Editura Garamond, 1994